

DIUMENGE XIV 2014

En companyia de l'evangelista Mateu...

Entre el segon discurs de Jesús que hauríem d'haver llegit els diumenges 11, 12, i el "discurs en paràboles, que meditem els diumenges 15, 16 i 17, el passatge evangèlic d'aquest diumenge 14 marca un capgirament.

A continuació del "discurs sobre la missió" és el mateix Jesús, i no els Apòstols a qui acaba de cridar, que trobam en acció de missió, posat en

qüestió per l'interrogatori de Joan Baptista i per la dels homes. Així, doncs, és en aquest moment precís del seu ministeri que l'Evangelí de Mateu situa la seva pregària d'alabança al seu Pare, el seu himne de goig: --T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra...

2. SEGUINT JESÚS, EL MESTRE, DOLÇ I HUMIL DE COR

Unes lectures que revelen i celebren un Déu que desplega el seu poder en la pobresa:

- al temps de les conquestes d'Alexandre el Gran al cap dels seus carros de guerra, un profeta, baix el pseudònim de Zacaries, havia anunciat un Messies a les antípodes dels conquistadors: un Messies que arriba humilment, muntat en un ase, en un pollí, un fill de somera. Destruirà els carros de guerra d'Efraïm i la cavalleria de Jerusalem, trencarà els arcs dels guerrers i anunciarà la pau als pobles.

- Entenent acomplir-se simbòlicament aquesta profecia a l'hora de la seva entrada a Jerusalem, com a servent modest, cualcant sobre la muntura dels humils, Jesús es presenta aquí com el Fill benèvol i humil de cor, lliurement ofert tan a l'acollida com al refús i proclamant la seva aliança amb el seu Pare: en efecte, la seva intimitat amb el Ell, no és amb els savis i entesos a qui ell s'ha revelat, sinó als humils, als més petits. A tots aquests, ell llença el crit evangèlic: *»Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs.*

- A nosaltres ens toca, escoltar aquesta crida i respondre-hi obrint-nos a l'Esperit que habita en nosaltres (segona lectura).

LA TAULA DE LA PARAULA

Primera lectura.

APROFUNDIR AQUESTA PARAULA

Aquest text, sense dubte, s'ha de relacionar amb la campanya militar d'Alexandre el Gran, rei de Macedònia, vers el 330 a C. Una conquesta fulgurant que ha desvetllat en Israel l'esperança messiànica.

Als seus compatriotes que somnien un Messies a imatge d'aquest jove guerrer, una veu profètica llença una crida frissosa a purificar les seves esperances. El rei messiànic ve, però a la manera de Salomó fent la seva entrada reial sobre la mula de David, son pare. Ell ve ara no com a conqueridor al cap dels seus exèrcits, sinó com a rei desarmat, humil i pacífic, "muntat sobre un aset", que es mostra amb una capacitat gens menyspreable l'eficàcia contra la guerra i els enginys de

guerra: *Destruirà els carros de guerra ... i la cavalleria de Jerusalem, trencarà els arcs dels guerrers... i anunciarà la pau als pobles.* I ara ja, el profeta, convida els seus germans a obrir-se a la joia messiànica: *Alegra't, ciutat de Sió, crida de goig, Jerusalem!*

Un dia, entrant a Jerusalem, simbòlicament muntat sobre un ase, Jesús es manifestarà com el rei messiànic anunciat per Zacaries. I la multitud aclamarà: Hosanna al Fill de David.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

Que el LECTOR estigui atent a remarcar el joc permanent dels contrastos sobre els quals es construeix aquest text profètic:

- **contrast**

* entre l'alegria desbordant de la invitació: *Alegra't, ciutat de Sió,*

crida de goig, Jerusalem!

- I la humilitat desconcertant del Messies anunciat: *Mira el teu rei que ve cap a tu, just i victoriós; arriba humilment, muntat en un ase, en un pollí, un fill de somera.*

- **Contrast**

Entre el caràcter limitat de la invitació: *ciutat de Sió...Jerusalem*

* i la dimensió universal d'aquest Rei de pau: *i anunciarà la pau als pobles; dominarà d'un mar a l'altre, des del Gran Riu fins a l'extrem del país.*

- **Contrast**

- * entre la modèstia de l'equipatge d'aquest rei messiànic : *un ase, en un pollí, un fill de somera*

- i l'arsenal de guerra : *cavalleria de Jerusalem, trencarà els arcs dels guerrers*

EL SALM 144

El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, gran en l'amor.

El salm 144 (145) ens fa celebrar, com a ressò de la profecia de Zacaries, la tendresa, la compassió, l'amor, la bondat d'un Déu que ha fet resplendir la seva gloria a través de les seves obres i particularment la seva atenció envers els més desprotegits, i que ens revela el seu rostre en el seu Fill Jesús, rei de pau, Messies humil i crucificat.

SEGONA LECTURA

APROFUNDIR AQUESTA PARAULA

Aprofundir aquesta lectura, en el text precedent al d'avui i que no vam llegir per la festa dels apòstols Pere i Pau (convé llegir-los personalment) Pau fa descobrir el misteri cristià del baptisme i les seves exigències.

Avui, seguint aquesta línia, l'Apòstol exhorta els cristians a portar una vida conforme al baptisme en el qual han estat submergits, a viure d'acord amb l'Esperit i no d'acord amb els desigs mundans, segons la carn.

La carn, per sant Pau, designa l'home en la seva fragilitat i la seva condició mortal, al mateix temps que en la seva complicitat amb el pecat i el mal. Estar baix l'impuls de la carn, viure segons la carn, és agafar el camí de la mort i del pecat; viure segons l'Esperit, és accedir a una vida nova, esdevenir un ser per a la vida, un ser ressuscitat amb el Crist.

VANGE Mt 11:25-30

EMt 11:25-30

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR procurarà, estarà atent a remarcar

LA DOBLE ADREÇA de Pau als seus lectors:

+ *Germans....*

+ *així doncs, germans....*

la DOBLE OPOSICIÓ sobre la qual es construeix el seu propòsit:

CARN / ESPERIT

vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó/ segons les de l'Esperit

MORT / VIDA

Morir/ viure

en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

COMENTARI A L'EVANGELI

Després del discurs de la Missió (que es llegeix els diumenges 11, 12 i 13 durant l'any), ens hem trobat a Jesús en un tombant difícil del seu ministeri a Galilea. La pregària de lloança que dirigeix al seu Pare (diumenge 14) contrasta singularment, a vista humana, sobre els diu interrogatoris radicals que aixequen la seva paraula i els seus actes, a la oposició creixent dels caps religiosos del seu poble: quan els "petits" s'obren progressivament al misteri de la seva persona i de la seva missió, escribes i fariseus s'enfonsen en el seu engegament.

El text està compost de tres parts: Jesús prega el seu Pare, revela les relacions entre el Pare i el fill i s'adreça als seus deixebles.

Pare, Senyor del cel i de la terra. En conformitat amb la fe del seu poble, Jesús s'adreça al Déu de l'univers vers el qual fa pujar la seva alabança. Per dues vegades, s'hi dirigeix dient-li "Pare", manifestant així la relació tot particular que l'uneix a Déu.

Jesús celebra la sobirana llibertat de Déu que revela i amaga el que ell vol i a qui vol. La paradoxa és el que els més petits descobreixen el que els savis i els entesos no descobreixen. En la manera de parlar de l'evangelista, la paraula "petit" designa sovint els deixebles. Aquí, aquests són aquells que no formen part d'elit intel·lectual del poble jueu. Però, què és aquesta cosa amagada a uns i revelada a uns altres? El context indica que es tracta del Regne de Déu. La gent senzilla que han seguit Jesús han descobert la presència d'aquest Regne. Els poderosos d'aquest món i els intel·lectuals de Jerusalem, cuirassats de certes, no l'han descobert.

Tot m'ha estat confiat pel meu Pare. Expressant-se com a l'evangeli de Joan, Jesús mostra la força de les relacions unint el Pare i el fill. Aquest coneixement únic del misteri de Déu permet al Fill de Déu revelar el seu pla d'amor envers els homes.

Veniu a mi. A l'Antic Testament, Déu llença aquesta crida al poble d'Israel. Jesús se'l fa seu. Aquesta crida a seguir el Fill per anar vers el Pare és una crida a la llibertat. Jesús no vol imposar als seus deixebles noves càrregues. Ell vol, pel contrari, allibera els seus deixebles del jou massa feixuc de regles detallades fins al límit dels fariseus. Aquests proclamen que ells porten amb goig el jou de la Llei de Moisès i que aquest jou és lleuger. Però ells han fet tan complicada aquesta Llei que esdevé impracticable al poble petit, a la gent senzilla.

Jesús retorna a coses simple. Convida a practicar la Llei del Senyor en l'esperit de la Benaurances. Una observança així aporta la pau i el repòs.

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment ningú no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a i tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera».